

SVATÍ NA KAŽDÝ DEN V BŘEZNU

Březen je měsíc, v kterém se začíná probouzet země – světlo se vrací, barvy se pomalu nadechují a ticho zimy se mění v šepot nového života. A tak jako by nás březen vyzýval k trpělivosti: většina toho, co roste, ještě není vidět. Pod povrchem se však odehrává největší práce. Podobně i naše víra často dozrává skrytě – v tichu modlitby, v nenápadných rozhodnutích, v malých každodenních věnostech, které nikdo nevidí, ale které proměňují naše nitro.

Svatí, které si v březnu připomínáme, byli lidé různí jako jarní květiny: někteří nenápadní, jiní výrazní, jedni trpící, druzí plní radosti. Ale všichni měli jedno společné – nechali světlo pronikat do svého života právě tam, kde zrovna byli, v podmínkách, které dostali, s dary i slabostmi, které jim byly svěřeny. Nečekali na ideální chvíli. Kvetli tehdy, když přišel jejich čas. Právě to nás březen učí: že každý z nás má svůj jedinečný okamžik růstu. A že Bůh jedná často tiše, skrytě, ale vždy s něhou zahradníka, který ví, kdy je čas hrábnout do země a kdy nechat věci dozrát.

Nabízíme vám krátké zamyšlení se svatými/blahoslavenými na každý den. Součástí každého zamyšlení je krátký vystihující životopis, poté zamyšlení vyplývající z jejich života, jehož obsah nás může vést po celý den. Dále navrhujeme podnět pro den, který může být pro vás spolu s biblickým veršem podkladem pro denní modlitbu, rozjímání či impulzem, který se projeví nějak prakticky v tom dni nebo v následujících dnech.

Jedná se o nabídku z naší strany, která může pomoci určitého svatého lépe poznat a jeho zkušenosti a jedinečný vztah k Bohu a k lidem propojit s naším životem. V některých dnech můžete vybírat ze dvou světců.

1. března

sv. Albín, biskup

Sv. Albín z Angers žil na přelomu 5. a 6. století na území Francie a proslul jako odvážný obránce chudých a utlačovaných. Jako biskup neústupně vystupoval proti hříchům své doby, zvláště proti pokrytectví a mravnímu úpadku. Jeho kázání měla velkou autoritu a vedla k obrácení mnoha lidí. Známý je i zázrakem otevření městské brány modlitbou. Jeho život byl svědectvím odvahy, pravdy a pastýřské věrnosti.

Zamyšlení: Albín nás vede k otázce, zda se dokážeme zastat slabých i tehdy, když je to nepopulární. Pravda často bolí, ale bez ní se nedá růst.

„Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.“ (Jan 8,32)

2. března

sv. Anděla Guerrero González, španělská řeholnice

Anděla (30. 1. 1846 – 2. 3. 1932) v mládí pracovala v opravně obuvi, aby pomohla v domácnosti. Toužila po řeholním životě, ale kvůli chatrnému zdraví nebyla přijata ke karmelitkám ani k Milosrdným sestrám; na doporučení duchovního otce se věnovala službě nemocným a chudým. V roce 1875 založila kongregaci Sester křížové roty v Seville, zaměřené na ošetřování a péči nejchudších, nemocných a opuštěných. Stala se příkladem obětavé lásky k trpícím a byla známá pro svou hlubokou pokoru a lásku k chudým, které nazývala „svými pány“. Blahořečena byla 1982 a svatořečena 4. května 2003 v Madridu.

Zamyšlení: Její cesta nebyla snadná – zdravotní překážky, odmítnutí a chudoba ji však neodradily, ale naopak prohloubily její víru a touhu následovat Krista v obětavosti. Učila nás, že

i z mála lze dávat mnoho, když srdce hoří láskou, a že největším „křížem“ se někdy stává naše ochota nést břemena druhých.

„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.“ (Mk 8,34)

Téhož dne:

bl. Engelmar Unzeitig, sudetský řeholní kněz

Engelmar Unzeitig (1911–1945) byl moravský rodák a kněz kongregace mariannhillských misionářů. Sloužil jako farář v Zadní Zvonkové, kde jej. Gestapo zatklo za kázání proti nacismu a poslalo do Dachau, kde pomáhal vězňům a před skončením války zvláště těm nakaženým tyfem. Sám pak na tuto nemoc zemřel. 2016 byl prohlášen za blahoslaveného.

Zamyšlení: Jeho život ukazuje, že láska může být silnější než strach, i když je obklopena zlem.

*„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“
(J 15,13)*

3. března

sv. Kunhuta, německá královna a římská císařovna

Kunhuta (†1033/1039) byla manželkou bavorského vévody Jindřicha II., který se později stal císařem. Cele patřila lidu, který se na ni mohl obrátit s každou prosbou. Měla zásluhu na Jindřichově spravedlivém panování i na dosazování jen opravdu zbožných a učených biskupů. Manželé žili zdrženlivě a ve spojení duší se navzájem obohacovali ctnostmi, dodržující slib čistoty složený před sňatkem. Kunigunda (česky Kunhuta) nebyla ušetřena zkoušky. Pro křivé nařčení byla podrobena tzv. "Božímu soudu" a bosá musela přejít rozžhavená železa. Bůh jí zázrakem

pomohl dokázat nevinu. Dala vystavět dóm v Bambergu. Po smrti Jindřicha vstoupila do kláštera, který založila a v něm žila i zemřela jako obyčejná řeholnice.

Zamyšlení: Kunhuta připomíná, že moc a vliv získávají pravý smysl teprve tehdy, když slouží dobru. Pokora otevírá dveře lásce.

„Kdo se poníží, bude povýšen.“ (Lk 14,11)

Téhož dne:

sv. Anselm, opat

Svatý Anselm z Nonantoly (†803) byl italský opat a zakladatel významného kláštera Nonantola. Proslul jako duchovní rádce obránce církevní jednoty. Jeho opatství se stalo centrem vzdělanosti i pomoci chudým. Založil více hospiců, ve kterých benedikтинští mniši pečovali o chudé a nemocné.

Zamyšlení: Anselmův klid a pevnost ukazují, že skutečné vedení vyrůstá z modlitby a služby.

„Pokora předchází slávě.“ (Př 15,33)

4. března

sv. Kazimír, polský princ

Sv. Kazimír (1458-1484) byl synem polského a litevského krále Kazimíra IV. a proslul svou mimořádnou zbožností. Od dětství miloval modlitbu, chudobu a službu lidem. Rozhodl se, že se neožení, a složil slib panické čistoty. Odmítl politické intriky a zachoval si čisté srdce i ve víru dvorských tlaků. Často býval nemocen a při poslední vysoké horečce zemřel na tuberkulózu v Grodnu v Litvě ve věku necelých 26 let a jeho pověst svatosti rychle rostla. Je patronem Polska a Litvy. Po 120 letech byl jeho

hrob ve Vilně otevřen, jeho tělo bylo neporušené a na jeho prsou ležel zachovalý a rukou psaný chvalozpěv o Panně Marii.

Zamyšlení: Kazimír ukazuje, že svatost není otázkou věku, ale rozhodnutí srdce. Mládí může být časem odvahy, dobroty a čistoty.

„Blažení čistého srdce, neboť oni uzří Boha.“ (Mt 5,8)

Téhož dne:

bl. Alexandr Blake, anglický laik a mučedník

Blahoslavený Alexandr Blake (†1590) byl anglický laik, který pomáhal pronásledovaným katolíkům v době Alžbětinské reformace. Poskytoval útočiště kněžím a účastnil se tajných bohoslužeb. Byl zatčen a popraven za věrnost katolické víře.

Zamyšlení: Jeho odvaha nám připomíná, že věrnost se někdy žije tiše, ale stojí mnoho.

„Bud' věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

5. března

sv. Teofil, biskup

Svatý Teofil byl biskupem v Caesareji v 4. století, známý svou horlivou obranou víry v době arianských sporů. Patřil mezi ty, kteří pevně hájili božství Krista, ačkoliv to přinášelo protivenství i politický tlak. Byl zároveň pastýřem citlivým na potřeby věřících a pečoval o chudé i slabé. Jeho život se vyznačoval moudrostí, klidem a schopností řešit spory s láskou. Zemřel jako vážený církevní otec své doby.

Zamyšlení: Teofil nám připomíná, že pravda není hlasitá, ale pevná. Někdy stačí jen vytrvat, nenechat se strhnout dobovým

tlakem a držet se Krista i tam, kde ostatní kolísají. Vnitřní víra, která se neopírá o popularitu, ale o pravdu, má největší sílu.

„Budte pevní, nedejte se zviklat.“ (1 Kor 15,58)

6. března

sv. Koleta Boylet, klariska

Svatá Koleta (1381–1447) byla francouzská reformátorka klarisek. Vstoupila do řádu po dlouhém hledání Boží vůle a zakusila i období osamění a nepochopení. S hlubokou vírou a odvahou obnovila původní přísnost františkánské chudoby a založila několik klášterů. Žila velmi asketicky a mnohé inspirovala svou prostotou a radostí. Její život ukázal, že radikální láska k Bohu může proměnit celé společenství.

Zamyšlení: Koletina odvaha nám připomíná, že skutečná obnova začíná v tichu srdce. Často nás Bůh vede cestou, kterou zpočátku nerozumíme, ale když povolíme Jeho vedení, rodí se pokoj a světlo. Její život vybízí, abychom byli věrní i v malých věcech.

„Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě.“ (Jan 8,12)

7. března

sv. Perpetua a Felicita, mučednice

Perpetua, mladá matka z urozené rodiny, a Felicita, otrokyně čekající dítě, byly umučeny roku 203 v Kartágu. Obě byly katechumenky, které odmítly zapřít Krista, přestože čelily tlaku rodiny i úřadů. Jejich tvář prý během utrpení zářila radostí z jistoty Boží blízkosti. Perpetua po sobě zanechala deník, jeden z nejdojemnějších textů rané církve. Zemřely pevné ve víře a jejich svědectví dodnes posiluje křesťany.

Zamyšlení:

Jejich příběh ukazuje, že víra může být silnější než strach i smrt. Některé hodnoty jsou tak vzácné, že stojí za to je bránit i za cenu vlastního pohodlí. Je krásné, že se navzájem podpíraly – Bůh nikdy nenechá člověka bojovat samotného.

„Láska je silná jako smrt.“ (Pís 8,6)

8. března

sv. Jan z Boha, zakladatel řádu

Jan z Boha (1495–1550) byl portugalský voják, který po obrácení zasvětil život péči o nemocné a opuštěné. Vynikl neuvěřitelnou obětavostí – nosil nemocné z ulic, sám je ošetřoval a žil s nimi v chudobě. Je zakladatelem řádu milosrdných bratří. Jeho soucit byl tak hluboký, že v nemocných viděl samotného Krista trpícího. Zemřel vyčerpáním, ale po sobě zanechal velké dílo lásky.

Zamyšlení: Jan z Boha nám ukazuje, že svatost se rodí z konkrétních činů milosrdenství. Někdy stačí přiblížit se k bolesti druhého bez odsuzování či předsudků. Každý z nás může být nástrojem Boží něhy pro lidi kolem sebe.

*„Cokoli jste učinili jednomu z těchto nejmenších, mně jste učinili.“
(Mt 25,40)*

9. března

sv. Františka Římská, římská mystička a zakladatelka kláštera

Františka Římská (1384–1440) byla manželka a matka, která dokázala propojit rodinný život s hlubokou spiritualitou. Pečovala o chudé města Říma, zvláště během epidemií a válek, a otevřela svůj dům potřebným. Později založila ženské společenství oblátek benediktinské spirituality. Byla obdarována mystickými zážitky

a Boží přítomnost zakoušela i uprostřed domácích povinností. Je patronkou manželek a matek.

Zamyšlení: Její život nám připomíná, že svatost začíná tam, kde právě jsme. Každý vztah a každá služba mohou být modlitbou. Bůh přebývá i v každodenním shonu, pokud ho tam pustíme.

*„Ve všem, co konáte, dělejte to z celého srdce pro Pána.“
(Kol 3,23)*

Téhož dne:

sv. Dominik Savio, italský student

Dominik Savio (1842–1857) byl žákem sv. Jana Boska a proslul svou hlubokou dětskou zbožností. Toužil po svatosti a snažil se ji žít v obyčejných situacích každého dne. Zemřel velmi mladý, ale jeho svědectví oslovuje miliony lidí.

Zamyšlení: Dominik ukazuje, že i krátký život může být naplněn světlem a dobrotou.

*„Blahoslavení čistého srdce; neboť oni Boha viděti budou.“
(Mt 5,8)*

10. března

sv. Jan Ogilvie, jezuitský mučedník

Jan Ogilvie (1579–1615) byl skotský jezuita, který se tajně vracel do své vlasti v době tvrdého pronásledování katolíků. Vykonával pastorační službu s velkou odvahou a věrností. Po zatčení byl mučen, ale odmítl prozradit jména věřících a zůstal věrný víře. Byl popraven v Glasgowě jako mučedník. Je jediným skotským jezuitou, který byl kanonizován.

Zamyšlení: Sv. Jan Ogilvie ukazuje, že svědomí je jedna z největších svobod člověka. Někdy je utrpení cenou za věrnost

pravdě, ale ta svoboda, kterou žil, je hlubší než ta politická. Bůh stojí při těch, kteří se rozhodnou jít za světlem.

„Pravda vás osvobodí.“ (Jan 8,32)

11. března

sv. Eulogius z Kordóby, španělský kněz a mučedník

Eulogius (zemř. 859) byl kněz v muslimské Córdobě, který podporoval křesťany pronásledované za svou víru. Moudře, ale pevně psal obranné spisy a mnohé povzbuzoval k vytrvalosti. Po pomoci mladé dívky, která se obrátila ke křesťanství, byl zatčen. Přesto zůstával klidný a plný naděje. Nakonec zemřel mučednickou smrtí.

Zamyšlení: Eulogius připomíná, že někdy je odvážné jen nezamlčet pravdu. Být blízko lidem v jejich strachu a zápasu je jedním z největších darů služby. Jeho svědectví nás zve, abychom se nebáli stát při slabých.

„Neboj se, jen věř.“ (Mk 5,36)

12. března

sv. Alois Orione, italský kněz, zakladatel kongregací

Alois Orione (1872–1940) byl italský kněz, který zasvětil život chudým, nemocným a opuštěným dětem. Založil dvě kongregace a domovy lásky po celé Itálii. Vynikal optimistickým pohledem na lidi a neústupnou důvěrou v Boží prozřetelnost. Pomáhal i v době katastrof a válek, vždy připraven být první u těch, kteří trpěli. Jeho srdce bylo naplněno radostí ze služby.

Zamyšlení: Sv. Alois Orione nás učí, že dobrota může být nakažlivá. Když děláme dobro s radostí, šíří se dál, mnohdy i tam,

kde to nečekáme. Bůh koná velké věci skrze ty, kdo se mu dávají k dispozici bez výhrad.

„Radostného dárce miluje Bůh.“ (2 Kor 9,7)

13. března

sv. Macedonius, Patricie (Vlasta) a Modesta, mučedníci

Jedná se o rodinu – otec kněz Macedonius, manželka Patricie (česky Vlasta) a dcera Modesta, kteří ve víře obstáli tváří v tvář pronásledování. Pro Krista podstoupili smrt ohněm v Nikomédii (dnešní Turecko) ve 4. st. a podle staršího Jeronýmova martyrologia bylo s nimi umučeno dalších 21 věřících osob.

Zamyšlení: Někdy největší hrdinství spočívá v tichém „ano“ Bohu, které nikdo nevidí. Tito mučedníci nás učí, že Bůh si pamatuje i to, co lidským očím uniká.

„Hospodin je světlo mé i moje spása, koho bych se bál?“ (Žl 27,1)

14. 3.

sv. Matylda, východofranská královna

Matylda (895–968) byla manželka východofranského krále Jindřicha I. Ptáčníka, známá svou dobročinností a zbožností. Zakládala kláštery a nemocnice, podporovala chudé a využívala své postavení ve prospěch slabých. Po smrti manžela čelila sporům se syny, ale přesto dokázala odpouštět a usmiřovat. Modlitbou a pokorným přijímáním křivd dosáhla usmíření se syny, kteří ji přišli odprosit. Její život spojoval královskou důstojnost s pokorou. Dodnes je vzorem křesťanské vladařské moudrosti.

Zamyšlení: Sv. Matylda ukazuje, že moc může být prostředkem služby. Vztahy, které nás bolí, mohou být zároveň místem růstu

v odpuštění. Všude tam, kde máme vliv – třeba jen malý – máme možnost tvořit dobro.

„Všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.“ (Řím 8,28)

Téhož dne:

sv. Pavlína, řeholnice

Svatá Pavlína byla řeholnice známá pro svou obětavost vůči nemocným a chudým. Její život byl skrytý, ale naplněný skutky milosrdenství. Vynikala trpělivostí a hlubokou důvěrou v Boží vedení.

Zamyšlení: Někdy právě anonymní dobro vytváří nejsilnější světlo v našem světě.

„Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce.“ (1 K 16,14)

15. 3.

sv. Ludvíka de Marillac, matka, později zakladatelka kongregace

Ludvíka de Marillac (1591–1660) byla francouzská šlechtična nemanželského původu. Pocházela z Paříže, byla vdaná a měla syna. Po ovdovění ve 33 letech se seznámila s Vincencem de Paul (pam. 27. 9.) a pod jeho vedením se začala věnovat péči o chudé, staré a nemocné lidi. Nakonec spolu s ním založila společnost Dcer křesťanské lásky, kterou vedla jako představená. V jejím životopise čteme o propojení mystických zážitků s její láskyplnou charitativní službou druhým. Podle sv. Vincence ji při životě a činnosti udržovala jen mimořádná duchovní síla a Boží milost.

Zamyšlení: Ludvíka ukazuje, že láska potřebuje nejen srdce, ale i ruce. Bůh si často vybírá ty, kdo dokážou spojit laskavost s odvahou.

„Víra bez skutků je mrtvá.“ (Jak 2,26)

16. 3.

sv. Heribert, arcibiskup

Heribert byl kolínský arcibiskup (†1021), známý svou láskou k chudým a diplomacií v napjatých dobách Svaté říše římské. Usiloval o mír mezi panovníky a pečoval o duchovní obnovu své diecéze. Po jeho modlitbách během sucha prý přišel déšť, proto je vzýván jako patron proti neúrodě.

Zamyšlení: Věrnost Bohu se často projevuje v péči o svěřené lidi – i uprostřed politických bojů lze zůstat člověkem pokoje.

„Pomoci jsem došel, proto v srdci jásám, svou písní budu Hospodinu vzdávat chválu.“ (Ž 28,7b)

17. 3.

sv. Patrik, biskup

Patrik (†461) je apoštol Irska. Jako mladík byl unesen do otroctví, ale po útěku zasvětil život Bohu a vrátil se jako misionář. Přivedl k víře celou zemi, zakládal kláštery a šířil křesťanství s obrovskou horlivostí.

Zamyšlení: Bůh dokáže obrátit i naše nejtěžší zranění v zdroj milosti pro druhé.

„Jděte ke všem národům a získávejte je za učedníky.“ (Mt 28,19)

18. 3.

sv. Cyril Jeruzalémský, učitel církve

Cyril (†386) byl jeruzalémský biskup, známý katechezemi pro katechumeny a nově pokřtěné. Pečlivě vysvětloval víru, svátosti i význam liturgie. Pro pravověrnost musel snášet vyhnanství a pronásledování.

Zamyšlení: Pravda někdy vyžaduje odvahu stát pevně, i když je člověk v menšině.

„Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Jan 8,32)

19. 3.

sv. Josef, snoubenec Panny Marie

Josef byl pokorný muž spravedlivý, ochránce Panny Marie a pěstoun Ježíše. Přijal Boží vůli, i když jí nerozuměl, a v tichosti zajišťoval Svaté rodině bezpečí. Je patronem církve, rodin a pracujících.

Zamyšlení: Skutečná síla se projevuje tichou věrností a službou.

„Josef udělal, jak mu anděl Páně přikázal.“ (Mt 1,24)

20. 3.

sv. Archip, spolupracovník sv. apoštola Pavla

Archip byl učedníkem sv. Pavla, patrně členem domácí církve v Kolosách. Pavel ho v listu povzbuzuje k věrnosti službě, kterou přijal. Hlásal evangelium i navzdory pronásledování.

Zamyšlení: I ti, kteří nejsou příliš známí, mají v Božím plánu své důležité místo.

„Hleď, abys konal službu, kterou jsi přijal od Pána.“ (Kol 4,17)

21. 3.

sv. Serapion, anachoreta

Serapion (4. stol.) patřil mezi egyptské pouštní otce. Žil v radikální chudobě, putoval a vyučoval modlitbě a odříkání. Jeho život byl svědectvím svobody od všeho, co odvádí od Boha.

Zamyšlení: Ticho a jednoduchost otevírají prostor pro setkání s Boží pravdou.

„Budte klidní a poznáte, že já jsem Bůh.“ (srov. Žl 46,11)

Téhož dne:

sv. Mikuláš de Flüe, otec od rodiny a poustevník

Mikuláš de Flüe (1417–1487) byl švýcarský poustevník a mystik, nazývaný „otec vlasti“. Pomohl odvrátit občanskou válku a proslul jako duchovní rádce. Žil asketicky a hluboce se modlil za svůj národ.

Zamyšlení: Jeho příklad ukazuje sílu modlitby v době napětí a rozdělení.

„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ (Mt 5,9)

22. 3.

sv. Epafrodit, spolupracovník sv. apoštola Pavla

Epafrodit byl Pavlovým spolupracovníkem, patrně z Filip. Pavla doprovázel ve vězení a téměř zemřel pro evangelium. Je příkladem oddanosti apoštolské službě.

Zamyšlení: Pravé bratrství se pozná podle věrnosti ve zkouškách.

„Pro Kristovo dílo byl blízko smrti.“ (Flp 2,30)

Téhož dne:

sv. Basil, mučedník

Svatý Bazil žil ve 4. století. Byl misijním biskupem na Krymu a Severním Rusku. Za svou víru byl umučen. Je jedním ze sedmi umučených biskupů, proto se uvádí jako Mučedníci v Krymu.

Zamyšlení: O jeho životě jinak máme málo zpráv. To vede k povzbuzení, že i neznámí svědci víry tvoří velký příběh církve.

„Hospodin je síla má a štít můj.“ (Žl 28,7)

23. 3.

sv. Turibius de Mogrovejo, arcibiskup

Turibius (1538–1606) byl arcibiskup v Limě a jeden z největších misionářů v dějinách Latinské Ameriky. Navštěvoval i velmi vzdálené oblasti, učil místní jazyky a bránil domorodce před útlakem. Pokřtil mimo jiné i sv. Martina de Porres a biřmoval sv. Růženu z Limy.

Zamyšlení: Jeho odhodlání ukazuje, že evangelium roste tam, kde se člověk přiblíží lidem s úctou.

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky.“ (Mt 28,19)

24. 3.

sv. Kateřina Švédská, svatá panna

Kateřina (†1381) byla dcerou sv. Brigity. Na přání rodičů se provdala za Egharda, s nímž učinila slib zdrženlivosti. Doprovázela svou matku na poutích a po její smrti pokračovala v jejím díle. Vstoupila do řádu Spasitele světa, který její matka založila. Žila v čistotě, pokoře a službě potřebným.

Zamyšlení: Svatost často roste v tichém a věrném následování dobrého příkladu.

„Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě.“ (Jan 8,12)

25. 3.

Slavnost Zvěstování Páně

Anděl Gabriel zvěstoval Marii, že se stane Matkou Božího Syna. Maria přijala Boží vůli s vírou a otevřela tak dějiny spásy.

Zamyšlení: Každý náš „ano“ Bohu otevírá prostor pro jeho působení.

„Ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lk 1,38)

Téhož dne:

sv. Dismas, kající lotr

Dismas je tradiční jméno pro „dobrého lotra“, ukřižovaného po Ježíšově pravici. Vyznal, že je Ježíš nevinný, a na kříži ho prosil o milosrdenství. Byl první, komu Kristus slíbil ráj.

Zamyšlení: Nikdy není pozdě obrátit se k Bohu – jeho milost překračuje všechny hranice.

„Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43)

Nebo:

sv. Lucie Filippini, zakladatelka školy a kongregace

Lucie Filippini (1672–1732) byla zakladatelkou školy pro dívky a podporovatelkou vzdělání žen. Její charisma spojovalo víru, výchovu a praktickou péči o rodiny. Její kongregace pomohla tisícům dívek najít nové životní možnosti.

Zamyšlení: Vzdělání je jedním z největších darů, které můžeme dát budoucnosti.

„Pouč mne, Hospodine, o cestě svých ustanovení.“ (Žl 119,33)

26. 3.

sv. Kastulus (Haštal), mučedník za císaře Diokleciána

Kastulus byl římský mučedník (asi †304), služebník císařského dvora, který tajně pomáhal křesťanům. Byl odhalen, mučen a pohřben zaživa v katakombách. Je patronem Prahy (sv. Haštal).

Zamyšlení: Věrnost Bohu je někdy skrytá, ale přesto velmi cenná.

„Ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.“
(Řím 8,37)

27. 3.

sv. Rupert, biskup

Rupert (†718) byl misionářem v Bavorsku a zakladatelem salcburského biskupství. Šířil kulturu, vzdělanost a křesťanství, zakládal kláštery a školy. Je považován za apoštola Rakouska.

Zamyšlení: Opravdová evangelizace přináší nejen víru, ale i lidskost a vzdělanost.

„Světlo svítí ve tmě.“ (Jan 1,5)

28. 3.

bl. Renata Marie Feillatreau, matka a mučednice

Renata Marie (†1794) byla francouzská matka rodiny, která během revolučního teroru odmítla zapřít víru. Byla popravena gilotinou jako mučednice. Je příkladem odvahy laiků.

Zamyšlení: Věrnost Bohu je silnější než strach z lidské moci.

„Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou.“
(Mt 10,28)

Téhož dne:

sv. Štěpán Harding, spoluzakladatel cisterciáckého řádu a opat

Štěpán Harding (†1134) byl jedním ze zakladatelů cisterciáckého řádu a velkým reformátorem mnišského života. Přispěl k sepsání řeholních textů a podporoval jednoduchost, pracovitost a jednotu komunity. Jeho éra přinesla rozkvět duchovního života.

Zamyšlení: Jednoduchost může být cestou, která otevírá prostor Božímu hlasu.

„Budte tedy bezelstní jako holubice.“ (Mt 10,16)

29. 3.

sv. Ludolf, německý biskup a mučedník

Ludolf (†1250) byl premonstrátský kněz, který se stal biskupem. Trpěl při obranně práv církve vůči vládci Albrechtu Saskému. Albrecht dal Ludolfa uvěznit, na následky vězení zemřel.

Zamyšlení: Mlčící kontemplace může mít sílu, kterou svět nechápe.

„Hospodin je síla má a štít můj, mé srdce v něj doufá.“ (Žl 28,7)

30. 3.

sv. Jan Klimak, opat

Jan Klimak (†649) byl sinajský mnich a autor slavného duchovního díla *Žebřík do ráje* (nebo též pod názvem *Schodiště do ráje*). Jeho učení o modlitbě, pokoře a vnitřním boji patří k pokladům východní spirituality. Žil v tichu a moudrosti.

Zamyšlení: Duchovní růst je cesta, na které každý krok má význam – i pád, pokud vede k pokání.

„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Mt 11,29)

31. 3.

sv. Balbína, mučednice

Balbína byla římská panna z 2. století, dcera vojevůdce Quirina. Přijala víru a žila čistým životem zasvěceným Bohu. Zemřela jako mučednice za císaře Hadriána.

Zamyšlení: Čistota srdce otevírá cestu k jasnému pohledu na Boží vůli.

„Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.“ (Mt 5,8)

Téhož dne:

bl. Natálie Tułasiewicz, mučednice II. světové války

Natálie Tułasiewicz (1906–1945) byla polská učitelka a laička, která dobrovolně odešla za nuceně pracujícími ženami v Německu, aby je duchovně podporovala. Později ji zatklo gestapo a zahynula v Ravensbrücku. Její odvaha a víra zůstaly silné až do konce. Blahořečena byla dne 13. června 1999 papežem sv. Janem Pavlem II. ve skupině 108 polských mučedníků nacistické doby.

Zamyšlení: Její svědectví připomíná sílu tiché služby uprostřed nespravedlnosti.

„Světlo ve tmě svítí.“ (Jan 1,5)

Březnový kvíz na některé světce

1. Kterému povolání se Anděla věnovala před mučednickou smrtí za občanské války ve Španělsku?

- a) Učitelka b) Ošetřovatelka (řeholní sestra) c) Novinářka

2. Bl. Engelmar Unzeitig byl kněz moravského původu, který zemřel na konci druhé světové války na tyfus.

- a) Osvětim b) Dachau c) Mauthausen

3. Kterou oblastí se nejvíce proslavil sv. Jan z Boha?

- a) Zakládání nemocnic a péče o nemocné
b) Misie v Japonsku c) Boj proti herezím

4. Jak byl Dominik Savio nejvíce znám ve své krátkém životě?

- a) Jako zakladatel mládežnických hnutí b) Jako poustevník v Alpách
c) Jako žák sv. Dona Bosca s mimořádnou zbožností

5. Jaký řád spoluzaložila sv. Ludvíka de Marillac spolu se sv. Vincencem z Pauly?

- a) Milosrdné sestry sv. Kříže b) Salesiánky
c) Dcery křesťanské lásky (Vincentky)

6. Kdo byl Epafrodit podle Nového zákona?

- a) Společník sv. Pavla b) Jeden z dvanácti apoštolů
c) První biskup v Antiochii

7. Kým byla Kateřina Švédská ve vztahu ke sv. Brigitě?

- a) Byla její sestrou b) Její neteří c) Její dcerou

8. V jaké zemi byla Renata Marie Feillatreau popravena během náboženských pronásledování?

- a) Francie b) Švýcarsko c) Itálie

9. K jakému řádu sv. Ludolf patřil?

- a) Kartuziáni b) Premonstráti c) Benediktini

10. Jakým dílem se Jan Klimak nejvíce proslavil?

- a) Život sv. Antonína b) Duchovní cvičení
c) Žebřík do ráje (Scala Paradisi)